

»TÄTÄ HERKKUA
ET TAATUSTI OLE
MAISTANUT.»

TUUVI
LIHAN
WSOY
LEIKKAAJA

TUUVES ARO LIHANLEIKKAJA

NOVELLEJA

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Tekijä kiittää:
Taiteen edistämiskeskus, Alfred Kordelinin säätiö,
WSOY:n kirjallisuussäätiö

© TUUVE ARO JA WSOY 2017

ISBN 978-951-0-42197-0

PAINETTU EU:SSA

SISÄLLYS

Suojatie	7
Heräämö	13
Loppu	28
Haju	45
Ikävä	58
Ennen sadetta	68
Peilit	77
Ihmeolo	85
Lihanleikkaaja	95
Vieras	113
Elsa	124
Kahdet kasvot	137

Ote novellista Lihanleikkaaja:

He istuivat ja tähyilivät taivaalle syttyviä tähtiä. Paperiin verhottu lihakasa lepäsi pöydällä heidän keskellään. Se tuntui hallitsevan tarjoilua, katse osui siihen väkisin. Ja vaikka sen tuoksu alkoi vähitellen häiritä varsinkin Lassea, kukaan ei ottanut asiakseen siirtää sitä syrjemmäksi.

»Lauletaanko vielä jotain?»

»Kalliolle kukkulalle!»

Mutta neliääninen yhteislaulu takkuili, muuttui kakofoniaksi ja sammui.

Peterin piipusta kuului hiljaista puhahtelua. Ariane verhoutui tyylikkääseen villaponchoon ja Lasse hieroi hänen selkäänsä lämmittääkseen. Sisäpiha oli nyt täynnä puiden liikahtelevia varjoja ja ikkunoiden maahan heittämiä valoneliöitä, ympyrän muotoon istutetut orvokit ja niiden keskellä kohoavat valkoiset perennat hehkuivat himmeästi. He sytyttelivät Muurlan lasituikkuja nähdäkseen pimeässä. Liekit lepattelivat kasvoilla ja saivat ne näyttämään vierailta.

Peterin matala, luottamusta herättävä ääni rikkoi hiljaisuuden. Hän aloitti polveilevan tarinan, jossa vaikea antisosiaalinen tapaus saatiin voimaan paremmin kun vain ymmärrettiin oireiden alkusyyt. »On erinomaisen tärkeää...»

»Mitä luulette, katseleekohan se meitä?»

Vaistomaisesti kaikki vilkaisivat ylös neljännen kerroksen suuntaan. Ikkunat näyttivät pimeiltä.

»Aivan varmasti!» Joel tyhjensi lasinsa. »Seisoo pimeässä ja tarkkailee.»

»Hui älkää.» Ariane hytisi ponchossaan.

»Ajatelkaa jos sillä on ase», Mikko lisäsi vettä myllyyn. »Semmoinen tarkka-ampujan pienoiskivääri, ja punainen säde.»

»Ääh, tuo on lapsellista.» Arianen ääni särähti.

Joel hymyili niin että hänen suorat valkeat hampaansa loistivat pimeässä. »Täällä me istutaan leppoisasti ja nauretaan sille kahjolle... Kunnes yhden meistä sydämen kohdalla alkaa väpättää punainen piste.» Hän sai hysterisen naurukohtauksen, joka kajahteli ympäri hiljaista pihaa.

Miehet pitelivät toisiaan hartioista ja hihittivät, välillä retkahtivat keinun selkänokkaa vasten muka ammuttuina.

»Aaaaahhahaaa... Yksi kerrallaan he tipahtelivat, kas näin, pof! Pof! Pof!»

»Lopettakaa!» Ariane huudahti.

»Pof!» sanoi Mikko ja romahti rakastettunsa syliin.

»Kuten olin sanomassa...» Peter rykäisi hymyillen kärsivällisesti.

Jostain ylhäältä kuului kolahdus. Kaikki jäähmettyivät ja katsoivat äänen suuntaan. Yksi neljännen kerroksen ikkunoista oli auennut. Lihanleikkaajan kalvakat kasvot erottuivat selvästi. Hän seisoi hiljaa

paikoillaan ja katseli heitä, ja hänellä oli kädessään jotakin, joka välähti pimeässä.

Heidi kirkaisi. Ariane pongahti tuoliltaan kaataen sen. Muutkin kohosivat seisomaan eivätkä heti tienneet mitä tehdä. Joel sukelsi pöydän alle ja Mikko seurasi perästä. Peter pudotti piippunsa, älähti kummallisesti ja horjahteli kohti viinimarjapensaikkaa. Naiset pyrähtivät juoksuun ja Heidi kompastui keskelle valkoista perennapenkkiä. Hän nousi ylös mutta kompastui uudelleen.

Lihanleikkaaja seurasi, miten naapurit säntäilivät ympäri pihaa ja päästelivät hassunkurisia ääniä, kirkaisuja ja huokauksia ja ähkäisyjä. He toivat hänen mieleensä pienet mutaiset porsaats, jotka poukkoilivat karsinassaan isän sikatilalla. Hän katseli rauhallisesti, oikeassa kädessään musta painava esine. Sekin oli isän peruja, yhdessä he olivat samoilleet ikimetsässä hirviä ja peuroja kiikaroiden. Muisto sai hymyn kohoamaan hänen kasvoilleen.

**KUKA ON LIHANLEIKKAAJA?
KUTSUMATON VIERAS PUUTARHASSA,
JYRKÄ KÄÄNNE ELÄMÄSSÄ.**

TUUVE ARON yhdeksännen teoksen novelleissa kaikki etsivät sitä jotakin, joka tekee minästä minän.

Rekka syöksyy nurkan takaa eivätkä jalat löydä pitävää otetta. Niin homokaraoke kuin synnytyssairaalakin voi paljastua odottamattomien tapahtumien näyttämöksi. Olipa pääosassa kiusattu lapsi tai tavarataloa putsaava vanhus, teroitettu mielikuvitus käy aseesta paremmin kuin kirves.

LIHANLEIKKAAJA ON TÄYTTÄ NOVELLIA.

